

δάκτυλον τῆς δεξιᾶς χειρὸς ὁ ὑποδηματοποιὸς Πελοπν. (Ἀναβρ.) Συνών. δάχτυλας 2. 2) Μεταφ., ὁ φιλάργυρος, ὁ τσιγκούνης Μακεδ.: *Εἶσι δαχ'λάς. Τέτοιον δαχ'λά δὲν ἔχου δεῖ.*

δαχτυλάτος ἐπίθ. Ἰων. (Κρήν.) Κύθν. Κύπρ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. Οὐδ. *δαχτυλάτο* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. δάχτυλο, διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾱτος.

1) Ὁ ἔχων ἐξοχὰς ἐν εἶδει δακτύλων κυρίως ἐπὶ χειροκτίων Κύθν. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) — Λεξ. Πρω. Δημητρ. 2) Ἐπὶ ὑφασμάτων, τὸ ἔχον ραβδώσεις, τὸ ριγωτὸν Ἰων. (Κρήν.): *Δαχτυλάτο ροῦχο.* Συνών. ριγωτός. 3) Ἐπὶ γυναικός, ἡ ἔχουσα λείους δακτύλους Κύπρ.: Ἄσμ.

Ἀσπρη μὲν χιόνα τοῦ χιονιοῦ κί' ἄσπρη μου δαχτυλάτη, οὐλον τὸν νοῦμ ἠπῆρες τον καὶ τῇ ψυχῇ μου νά την. Διὰ τὴν σημ. πβ. ἄσπροδαχτυλάτη. 4) Τὸ οὐδ. ὡς οὐσ., εἶδος σταφυλῆς Κρήτ.

δαχτυλέλι τό, ἀμάρτ. *δαχτ'λελ'* Ἰμβρ. *δαχτ'λέλ'* Λέσβ. Ἐκ τοῦ οὐσ. δάχτυλο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έλι. Ὁ μικρὸς δάκτυλος. Συνών. δαχτυλάκι, δαχτυλέρι.

δαχτυλέρι τό, Θράκ. *δαχτυλέρ* Πρωπ. (Ἀρτάκ. κ.ά.) *δαχτ'λέρ* Ἀθῆν. Ἐκ τοῦ οὐσ. δάχτυλο καὶ τῆς παραγωγ. κατάλ. -έρι. Ὁ μικρὸς δάκτυλος. Συνών. δαχτυλάκι, δαχτυλέλι.

δαχτυλήθρα ἡ, κοιν. *δαχτ'λήθρα* πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. *δαχ'λήθρα* Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν.) Ἡπ. (Ἰωάνν.) Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. (Βελβενδ. Βλάστ.) Στερελλ. (Ἀχυρ.) *δαχτυλήτρα* Βιθυν. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Μελένικ.) Χίος *δαχ'λήτρα* Μακεδ. (Βλάστ.) *δαχ'λήθρα* Μακεδ. (Κοζ.) *βαχτυλήθρα* Ρόδ. *δαχτυλήτρια* Θράκ. (Σαρεκκλ.) Πόντ. (Οἶν.) *δαχτυλήτρά* Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ. κ.ά.) *δαχτυλήθρα* Τσακων. *δαχτυλήθρα* Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ.) *δαχτυλήστρα* Ἰων. (Κρήν.) Καππ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Συνασσ. Φερτ.) Κύπρ. Μεγίστ. Ρόδ. Σύμ. *βαχτυλήστρα* Ρόδ. *γαχτυλήστρα* Ρόδ. *δαστυλήστρα* Καλαβρ. (Μπόβ.) *δατ-τυλήστρα* Ἀπουλ. (Καλημ.) *δαφτυλήστρα* Ἀπουλ. (Μαρτ.) *δαφτυλήστια* Ἀπουλ. (Μαρτ.) *δαχτυλήθρα* Καππ. (Ἀραβάν.) *δεκαλήστρα* Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. δακτυλήθρα. Ὁ τύπ. δεκαλήστρα πιθανῶς ἐκ παρετυμ. πρὸς τὸ δέκα.

1) Μεταλλίνη, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, θήκη, καλύπτουσα τὴν ἀκραίαν φάλαγγα τοῦ μέσου δακτύλου τῆς δεξιᾶς χειρὸς, τοῦ προωθοῦντος τὴν βελόνην κατὰ τὸ ράψιμον κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ. Μαρτ. κ.ά.) Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ. κ.ά.) Καππ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Συνασσ. Φερτ.) Πόντ. (Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων.: *Ἐχασα τὴ δαχτυλήθρα μου καὶ δὲ μπορῶ νά βάλω μιὰ βελονιά κοιν. Πόσο τίς πουλᾷς τίς δαχτυλήθρες;* Πελοπν. (Τριφυλ.) *Δῶσι μ' τ' δαχτ'λήθρα μ' νά ράφου τὸ φ'στάνι μ'* Εὐβ. (Ἀκρ.) *Ἐπαρε τὴ δαχτυλήτρα σ' καὶ τὸ βελόν' καὶ ράφου* Πόντ. (Ὁφ.) *Ἐχασα τὴν δαχτυλήστραν μου* Κύπρ. *Δὲν ἔχου δῶ τ' δαχ'λήθρα μ' κί δὲ δουροῦ νά πιράσου οὔτι νιὰ βιλουριά* Στερελλ. (Ἀχυρ.) *Καὶ μᾶς φάνηκε 'ς τὴ ρίζα της, αὐτὸς, κοτζάμου παλλήκαρος, σὰ μολυβένιος στρατιωτάκος, μιὰ δαχτυλήθρα μπόι Σ. Μυριβήλ., Ζωὴ ἐν τάφ., 89 || Φρ. Ἀμὸν δαχτυλήτρά (εὐκίνητος, ἐπι-*

τήδειος εἰς τὴν ἐργασίαν) Χαλδ. *Τὸν πνίγω σὲ μιὰ δαχτυλήθρα νερό* (ἐπὶ ὑπερβολικῆς δυσμενείας) Κρήτ. Συνών. φρ. *τὸν πνίγω σὲ μιὰ στάλα νερό. Μιὰ δαχτυλήθρα ἄνθρωποι* (δλίγοι) Ἀθῆν. (Διὰ τὴν σημ. τῆς ποσότητος πβ. ἐξ ἐγγράφου Ἀνδρου τοῦ 1815 «ἔστειλέ μου ἐκεῖνος ἐμένα μεταξόπορο δαχτυλήθρες 51» Ἀνδριακ. Ἡμερολ. (1930), 5 καὶ εἰς Μητροφάν., Ἰατροσοφ., 21 «κοπάνισον πήγανον, ἐβγάλε τὸν ζωμόν του μὲ ροῦχον λινὸν ἕως δύο δακτυλίστρες». *Τὴν πουτίξ' τὴ δαχ'λήθρα* (εἶναι ἀβροδαίματος) Θεσσ. (Δομοκ.) β) Δερμάτινον προφυλακτικὸν κάλυμμα τοῦ δακτύλου τοῦ σύροντος σκανδάλην ὅπλου ἢ τοῦ πλέκοντος δίκτυον Λεξ. Δημητρ. γ) Μετάλλινος κάλυξ προσηρμοσμένος εἰς τὸ κάτω ἄκρον βακτηρίας ἢ ἀλεξιβροχίου Λεξ. Δημητρ. 2) Τὸ κυπελοειδὲς περίβλημα τοῦ καρποῦ τῆς αἰγίλωπος δρυὸς (*Quercus aegilops*) Π. Γεννάδ., Ἑλλην. Γεωργ. 11, 245 — Λεξ. Βυζ. Π. Βλαστ. 445: *Ἡ δαχτυλήθρα τοῦ βελανιδιοῦ* Λεξ. Βυζ. 3) Μικρὸς κοῖλος κύλινδρος, χρησιμοποιούμενος ὡς μονὰς μέτρου διὰ τὴν πυρίτιδα κατὰ τὴν γόμωσιν φυσιγγίου Πελοπν. (Γαργαλ. κ.ά.) Πρωπ. (Ἀρτάκ.) 4) Ἐξάρτημα ψεκαστήρος ἐν εἶδει μεταλλίνης δακτυλήθρας, φερούσης μικρὰς ὀπὰς διὰ τῶν ὁποίων ἐξέρχεται τὸ πρὸς ψεκασμὸν διάλυμα Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Δαχτυλήθρα* (ὀνομασία σκοπέλου τετμημένου εἰς δύο καὶ ἀφίνοντος δίοδον διὰ τὰς λέμβους) Πόντ. (Κερασ.)

δαχτυληθρία ἡ, Κρήτ. (Κίσι. κ.ά.) *δαχτυληθρέ* Κρήτ. (Μύρθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. δαχτυλήθρα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ία.

Ἡ ποσότης ὑγροῦ τὴν ὁποίαν περιέχει μιὰ δαχτυλήθρα ἐνθ' ἂν.: *Μιὰ δαχτυληθρέ κρασί ἤπια καὶ μ' ἐξάλισε* (ἐλαχίστην ποσότητα) Μύρθ. *Θαρεῖς; Σὰ μιὰ δαχτυληθριά ρακὴ νά πιῶ, μὲ ζαλίζει* Κίσι.

δαχτυληθρίτσα ἡ Πελοπν. (Γαργαλ.) Σῦρ. *δαχτυληθρίτσα* Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. δαχτυλήθρα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίτσα.

Ἡ μικρὰ δαχτυλήθρα ἐνθ. ἂν.: *Φορεῖ μιὰ δαχτυληθρίτσα 'ς τὸ δάχτυλό της, τὴ μισὴ ἀπὸ τῆς μάννας της* Πελοπν. (Γαργαλ.) Συνών. δαχτυληθρόπολο, δαχτυληθροῦλα.

δαχτυληθρόπουλον τό, ἀμάρτ. *δαχτυληθρόπον* Πόντ. *δαχτυληθρόπον* Πόντ.

Ἰποκορ. τοῦ οὐσ. *δαχτυλήθρα* διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. —πολο —πλο —πον, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Ἀνθ. Παπαδόπ., Ἀθηνᾶ 47 (1937), 77.

Δαχτυληθρίτσα, τὸ ὅπ. βλ.

δαχτυληθρούλα ἡ, Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. δαχτυλήθρα διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦλα.

1) Δαχτυληθρίτσα, τὸ ὅπ. βλ. 2) Ἡ ποσότης ὕδατος χωρεῖ μιὰ δαχτυλήθρα: *Ἐβαλα μιὰ δαχτυληθρούλα σκάγια ὀχτῶ νούμερο.* Συνών. δαχτυληθρία.

δαχτύλι τό, δακτύλιν Κύπρ. *δαχτύλιν* Κύπρ. Λυκ. (Δι-βύσσα.) Πόντ. (Οἶν. κ.ά.) *δαχτύλι* σύνθηθ. καὶ Καππ. (Φά-ρασ. κ.ά.) Πόντ. (Ἰνέπ.) *δαχτύλ'* πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. καὶ

Καππ. (Ἀνακ. Μαλακ. Συνασσ. κ.ά.) Τσακων. (Χαβουτσ.) δαχκὺλ' Λέσβ. δαχτὺλ' Καππ. (Μαλακ. Συνασσ. κ.ά.) δαχτὺλ' Καππ. (Ἀραβάν. Γούρτον.) βαχτύλι Ρόδ. Χάλκ. γαχτύλι Κάλυμν. Κάσ. Κῶς Ρόδ. Σύμ. κ.ά. λαχτύλι Καππ. λαχτύλ' Καππ. (Ἀνακ. Μαλακ. Συνασσ.) λαχτὺρ Λυκαον. (Σίλ.) ἄκτύλιν Κύπρ. ἄχτύλι Κάρπ. Κάσ. Πληθ. δαχτύλ-λια Κῶς Λέρ. Ρόδ. κ.ά. δαχτύλτζια Κῶς Ρόδ. δαχτύλτζα Ἀστυπ. δαχτύλᾱ Καππ. (Φάρασ. κ.ά.) Πόντ.

Ἐκ τοῦ Βυζαντ. οὐσ. δ α κ τ ὺ λ ι ν. Βλ. Πρόδρομ. 1, 51 (ἔκδ. Hesselung - Pernot, 31) «οὐκ εἶδα εἰς τὸ δακτύλιν μου κρικέλιν δακτυλίδιν». Πβ. Μαχαιρ. (ἔκδ. R. Dawkins 1, 22) «ἂν θέλῃς νὰ μολογήσῃς ἕναν μόνον θεὸν καὶ τὸν Μα-χομέτην τὸν Προφήτην καὶ νὰ ψηλώσῃς τὸ δακτύλιν σου, τότε θέλω σε κρατήσῃν διὰ ἀκριβὸν μου φίλον» καὶ Βου-στρών. (ἔκδ. Κ. Σάθα, Μεσν. Βιβλ. 2, 518) «ἐφόρεν ἕναν δακτυλίδιν καὶ ἔσυρα νὰ τὸ ἐβγάλω ἀπὸ τὸ χέριν του καὶ δὲν ἤμπόρεσα καὶ ἔκοψα τὸ δακτύλιν του». Διὰ τοὺς ἔκ Καππ. τύπ. βλ. R. Dawkins, Modern greek in Asia Minor, 595. Διὰ τὴν τροπὴν τοῦ τ ι εἰς τσί βλ. Ἀγ. Τσοπανάκη, Τὸ Σιατιστικὸν ἰδίωμα, Μακεδονικά 2 (1941-52), 75-276.

1) Ὁ δάκτυλος χειρὸς ἢ ποδὸς πολλαχ. καὶ Καππ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Γούρτον. Συνασσ. Φάρασ. κ.ά.) Λυκαον. (Σίλ.) Πόντ. (Ἰνέπ. Οἶν. κ.ά.): Ἐπесе μιὰ πέτρα τσαὶ μοῦ ἴσπασένε τὰ δαχτύλια τοῦ ποδαριοῦ μου Κύθν. Τὰ δαχτύλια μου εἶναι μουνδιασμένα Σῦρ. Ἀ μοῦ ἴκονεν ἐμένα, ἴθελε τότε δέχτουνε μὲ τὸ δαχτύλι οἱ ἀθρῶποι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Κου-τούλ'σα καὶ πρᾶγιοῦ μ' τὸ δαχτὺλ' ξέβη καὶ πονῶ ἄσκημα (ἐσκόνταψα καὶ ὁ δάκτυλος τοῦ ποδιοῦ μου ἐβγήκε καὶ πονῶ ἄσκημα) Ἀραβάν. Γούρτον. Τὸν πονοῦν τὰ δαχτύλια τ' Θράκ. Ἡῦρε ἀνθρώπου θέρι μὲ πέντε δαχτύλᾱ Πόντ. Κά-τζεπ' ἴς τὰ λαχτύλε σου ἴπο' πονκάτου, νὰ μὴν τσακώσῃ ὁ τσουφλᾱς (εἰπέ τα συνθηματικά, νὰ μὴν καταλάβῃ ὁ δημό-σιος ὑπάλληλος) Φάρασ. Ἰόψε νὰ βάλῃς τὴν γουφὴν πᾶ' ἴς τὸμ μανδάλιν ἀῖς πόρτας. Ἀμα μῆξῃ τὸ δακτύλιν του ν' ἀνοίξῃ, νὰ τοῦ κρούσῃ κουφὴ (κουφὴ = ἐχιδνα, νὰ τοῦ κρού-σῃ=νὰ τὸν δαγκάσῃ ἐκ παραμυθ.) Κύπρ. Ν' ἀγιάσῃνε τὰ δαχτύλια, πὺν μὲ χτυπήσανε Γ. Ψυχάρ., Τὰ δύο ἀδέρφ., 338 || Φρ. Νὰ τρώς καὶ νὰ γλείφῃς τὰ δαχτύλια σου! (ἐπὶ εὐγεύστου ἐδέσματος) πολλαχ. Δὲ βυζαίνω τὸ δαχτύλι μ'! (δὲν ἔχω τὴν ἀντίληψιν βρέφους, ἀντισμύβανομαι) Προπ. (Ἀρτ.) Ἡ φρ. πολλαχ. Τὸ δαχτύλι τὸν παίζει (ἐπὶ εὐπορίας) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Τ'ς βγάξ' τ'ς παράδεις μὲ τὰ δαχτύλια (ἐπὶ φιλαργύρων) Λέσβ. Δὺ δαχτύλια ψωμί (πολὺ ὀλίγον) Νάξ. (Φιλότ.) Ψάλλε, παπᾶ! — Πονῶ τ' ἄκτύλιμ - μου (ἐπὶ τῶν μὴ προθυμοποιουμένων νὰ πράξουν τι) Κύπρ. Νὰ καοῦ δὰ δαχτύλια σου! (ἀρὰ) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Νίθκεται ἕνα δα-χτὺλ' (σμικρύνεται ὅσον ἕνα δάκτυλον, συστέλλεται ἐξ ἐν-τροπῆς ἢ ἄλλης τινὸς ψυχολογικῆς αἰτίας) Καππ. || Παροιμ. Οὐλα τὰ δαχτύλια δὲν εἶναι νουὺς λογιῶ (ὑπάρχει πάντοτε διά-κρισις ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῶν οἰκείων προσώπων) Λέσβ. Ἡ παροιμ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ. Ὅπως δαχτύλι τσ' ἄ' σοῦ κόφουνε, γαῖμα θε' νὰ βγάλῃ (ἢ ἀπώλεια οἰουδήποτε ἐκ τῶν ἡμετέρων εἶναι πάντοτε ὀδυνηρὰ) Ἰος. Πειὸς τρώει μέλι καὶ δὲ γλείφει τὰ δαχτύλια δου; (ἐπὶ τῶν ἀναμειγνυομένων εἰς ὑποθέσεις καὶ καρπούμενων ἐξ αὐτῶν ὀφέλη) Κρήτ. (Πεδιάδ.) Ἡ παροιμ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ. Τὰ δαχτ'λίδια κι ἂν πέσ'ν, τὰ δαχτύλι' ἀπουμέν'ν (οἱ ἱκανοί, καὶ ἂν ἀτυχήσουν, δὲν κα-ταστρέφονται) Λέσβ. Ἀποὺ χώνεται πίσ' ἀποὺ τὸ δαχτύλι δου, οὐλὸς φαίνεται (ὁ προσπαθῶν νὰ δικαιολογηθῇ, ἐπὶ ἀδι-καιολογήτου σφάλματος, ἐκθέτει ἑαυτὸν περισσότερον) Κρήτ. || Ἄσμ.

Ἐχεις δυὸ χεροπάλαμα, | ὅπου κεντοῦν τὸ μάλαμα,
δαχτύλια σὰν κοντύλια | γιὰ τοῦ ἔρωτα παιχνίδια
Σκῦρ.

Πιάσανε τὸ κοννόσκοινο χέρια μαλαματένια,
δαχτύλια κοντυλόσυρτα καὶ νύχια φιλντισένια
(κοννόσκοινο = τὸ σχοινίον τῆς αἰώρας)
Μῆλ.

Ἐχεις ἐλιά ἴς τὸ μάγουλο | βαμμένη μὲ τὸ κάρβουνο,
δαχτύλια σὰν ποτήρια, | τοῦ ἔρωτα παιχνίδια
Χίος.

Μὴν τὴν φιλᾶς, ἐντρέπεται, μὴν τὴν τσιμπᾶς, φοβᾶται,
μὴ σφίγγῃς τὰ δαχτύλια της, λιγνά ἴναι καὶ διπλοῦνται
Καππ.

Βγάνει τὰ δαχτυλίδια δου, | πὸ ἴφορε ἴς τὰ δαχτύλια δου,
βγάνει καὶ τ' ἄρματα δου | καὶ δὲ δὰ πονεῖ καρδιά δου
Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἀφέδῃ μου παπᾶ, τὰ πέδε σου δαχτύλια,
ἀτζέλοι τὰ ζητήσανε, νὰ κάνουνε κοδύλια
(ἐκ μοιρολ.) Θέρ. (Οἶα).

Μὴ σφίγγῃς τὰ δαχτυλτζια μου, | τῶν σποῦν δὰ δαχτυλίδ-
τζια μου

Ρόδ. 2) Ἐκαστον ἐκ τῶν τμημάτων, εἰς τὰ ὅποια χωρίζεται διὰ σφικτοῦ δεσμάτος τὸ ἐκ τοῦ λεπτοῦ ἐντέρου χοίρου πα-ρασκευαζόμενον λουκάνικον Ἀνδρ. Σῦρ. κ.ά. 3) Τὸ θαλάσσιον μαλάκιον Σωλὴν ὁ σωληνοειδὴς (Solen vagina) τῆς οἰκογ. τῶν Σωληνιδῶν (Solenidae), ὁ δάκτυλος τῶν Ἀρχαίων Ἡπ. Πάρ. κ.ά.—Λεξ. Δημητρ. Συνών. δ α χ τ ὺ λ α ς 3, δ α-χ τ ὺ λ ο 10, σ ω λ ῆ ν α ς. 4) Μονὰς μήκους ἴση πρὸς τὰ 3/4 τῆς Ἰντσας Κύπρ. 5) Τὸ πάχος δακτύλου ὡς μονὰς μέ-τρον τῶν βοσκῶν καὶ τῶν γεωργῶν Κύπρ. 6) Εἶδος σταφυ-λῆς Ἰων. (Ἀλάτσατ.)

δαχτυλιά ἢ, δακτυλιά Κύπρ. δαχτυλέα Αἰγίν. Μέγαρ. Πελοπν. (Μάν.) Πόντ. (Ἰμερ κ.ά.) δαχτυλέ Κρήτ. (Σφακ. κ.ά.) δαχτυλιά πολλαχ. βαχτυλιά Κάρπ. δαχτ'λιά πολλαχ. βορ. ἰδίωμ. δαχ'λιά Ἡπ. (Ἰωάνν.) Θεσσ. (Δομοκ.) Θράκ. (Σουφλ.) Στερελλ. (Ἀχυρ. Γραν.) Πληθ. βαχτυλές Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. δ α χ τ ὺ λ ο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ἀ.

1) Τὸ ἴχνος ἢ τὸ ἀποτύπωμα δακτύλου σύνθηθ.: Ἡ πο-διὰ σου εἶναι ὅλο δαχτυλές. Ἐπιασε τὸ σεντόνι μὲ χέρια λερωμένα καὶ φαίνονται οἱ δαχτυλές της πολλαχ. Εὐτὴ ἔκα-μένε δαχτυλές ἀπάνω ἴς τὸ ροῦχο τοῦ παιδιοῦ Κύθν. Γεμᾶ-τα ἴναι τὰ τζάμια δαχτυλές Κρήτ. (Σφακ.) Οἱ δαχτυλές του ἴν' ἀκόμα ἴπάνω ἴς τὴ μούρη μου, πὺν νὰ σαπθοῦν δὰ δα-χτύλια δου τοῦ κακοθανάτου! Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Φαίνεται ἀκόμη ὡς τὴ σήμερον ἡμέραν ἴπάνω ἴς τὴν πέτραν ἢ δαχτυ-λιά τοῦ Διγενῆ Κύπρ. Κάν-νον μὲ τὸ βάχτυλὸτ-τους ἐφτὰ βαχτυλές ἐπάνω ἴς τὸ ψωμί Κάρπ. Ἐπιασε τοῦ πιάτον λι-ρουμένους κι ἄφ'κα δαχ'λιές Θράκ. (Σουφλ.) Πειδὴς δὲν ἤξιρι γράμματα, ἔβαλι τ' δαχτ'λιά τ' Λέσβ. β) Ἡ διὰ τῶν δακτύλων ψαῦσις Ἡπ. (Ἰωάνν.): Τῶβαλι δαχ'λιά ἴπουπίσον. 2) Κρούσις, κτύπημα διὰ τοῦ δακτύλου Μέγαρ. Κρήτ. Πόντ. —Γ. Ξενοπ., Κόσμος, 211 —Λεξ. Μπριγκ.: Παιχνιδίζοντας τοῦ ἴδωσα καὶ μιὰ δαχτυλιά ἴς τὴ μύτη Γ. Ξενοπ., ἐνθ. ἀν. 3) Ἡ ποσότης πράγματος, ὅσην δύναται τις νὰ λάβῃ διὰ τοῦ ἄκρου τοῦ δακτύλου Θεσσ. Θράκ. (Κασταν.) Λέσβ. Μακεδ. Μέγαρ. Πελοπν. (Γαργαλ. Μάν.) Πόντ. Σίφν. —Λεξ. Περὶδ. Μπριγκ.: Μιὰ δαχτυλέα μέλι Μάν. Ἐπαιρνε μιὰ δαχτυλιά βούτυρο Κασταν. Ξεμονάχισε τὸ γλυκὸ καὶ πῆρε δυὸ δαχτυλές Γαργαλ. Πειὸς εἶναι ἴσεινους, πὺν τσ'νῶν μέλ' τσι δὲν παῖρῃ μιὰ δαχτ'λιά (τσ'νῶν=κενώ-

